

тж си: и чудяхъ ся человекѣ-тъ по ме-
34 жду си. И зѣ отъ прѣдъ си дѣлове и
проеди имъ: а дѣль-тъ Веняминовъ бѣ-
ше ѿнѣти пѣти по голѣмъ отъ дѣль-тъ
на всякого отъ тѣхъ. И шихъ и разве-
селихъ ся съ него.

ГЛАВА 44.

1 И заповѣда на домашній-тъ си настоя-
никъ, и рече: Напѣли вѣртица-та на че-
ловѣцѣ-тъ съ хранѣ, колкото можѣтъ да
2 устѣе-то на вѣртице-то му. И тури ча-
шѣ-тъ ми, серебрянѣ-тъ ми чашѣ въ у-
стѣе-то на вѣртице-то на най младый-тъ,
и сребро-то на жито-то му. И стори спо-
редъ слово-то което рече Іосифъ.
3 На утринѣ-тъ като съвѣхъ, испратихъ
4 ся человекѣ-тъ и осли-тъ имъ. А когато
излѣзохъ изъ градъ-тъ, прѣди да ся от-
далечать много, рече Іосифъ на домаш-
ній-тъ си настояникъ: Стани та тичай
слѣдъ человекѣ-тъ: и като ги стигнешъ,
речи имъ: Защо въздадохте зло вмѣсто
5 добро? Не е ли тая чаша-та, изъ коѣ-
то ѿе господарь-тъ мой, и съ коѣто о-
ще и гадае? злѣ сторихте което сторих-
6 те. И като ги стигнѣхъ, рече имъ тѣзи ду-
7 мы. А тѣ му рекохъ: Защо господарь-тъ
нашъ говори такъвъзъ думы? Да не бжде,
8 раби-тъ-ти да сторятъ такова нѣщо. Ето
"сребро-то което намѣрихмы въ устѣе-то
на вѣртица-та си, върихмы ти го отъ
Ханаанскѣ-тъ земѣхъ, и какъ щѣхмы от-
краднѣхъ изъ домъ-тъ на господари ти сре-
9 бро или злато? У кого-то отъ рабы-тъ ти
ся намѣри, да умре той, и ный още да
10 бждемъ раби на господари си. А той
рече: Сега нека бжде споредъ думы-тъ
ви: у кого-то ся намѣри, той ще ми бж-
11 де рабъ, а вы ще бждете неповинни. И
побързахъ, та снѣхъ всякой вѣртице-то
на земѣ-тъхъ, и отвори всякой вѣртице-
12 то си. И тѣрси, като начнѣхъ отъ най ста-
рый-тъ додѣ свѣрши до най младый-тъ, и
намѣри ся чаша-та въ вѣртице-то Вені-
аминово.
13 Тогава "раздрахъ дрехы-тъ си, и нато-
варихъ всякой оселъ-тъ си, и върихъхъ
14 ся въ градъ-тъ. И влѣзе Іуда и братія-
та му въ Іосифовъ-тъ домъ, като бѣше
той още тамъ: "и надижъхъ прѣдъ него
15 на земѣхъ-тъхъ. И рече имъ Іосифъ: Що е
това нѣщо, което сторихте? не знаете ли
че человекъ какъвто съмъ азъ, непрѣ-
16 мѣнно гадае? И рече Іуда: Що да ре-
чемъ господарю нашему? що да гово-
римъ? или какъ да ся оправдаемъ? Богъ

намѣри неправдѣ-тъ на рабы-тъ ти: ето,
"раби смы господарю нашему, и ный и
17 ози у кого-то ся намѣри чаша-та. А той
рече: "Да ми не бжде да сторѣхъ това:
ози человекъ, у кого-то ся намѣри ча-
ша-та, той ще ми бжде рабъ: а вы и-
дѣте съ миромъ при отца си.

18 Тогава приближи при него Іуда, и ре-
че: Молѣхъ ти ся, господарю мой: нека
говори рабъ-ти слово въ уши-тъ на гос-
подаря си, и "да ся не распали гнѣвъ-
тъ ти противъ рабъ-тъ ти: зашто ты си
19 като Фараонъ. Господарь мой попыта ра-
бы-тъ си и рече: Имате ли бащѣ, или
20 брата? И рекохмы "господарю моему: И-
мамы бащѣ старѣ, и дѣте на старостѣ-
тъхъ му, малко, а братъ му умрѣ: и то
само останѣхъ отъ майкѣхъ си, и баща му
21 го обыча. И ты рече на рабы-тъ си: "До-
ведѣте ми го, за да го видѣхъ съ очи-тъ си.
22 И рекохмы господарю моему: Дѣте-то
не може да остави отца си: зашто, ако
23 остави отца си, той ще умре. А ты рече
на рабы-тъ си: "Ако не слѣзе братъ ѿви
най младый-тъ съ васъ, нѣма да видите
24 вече лице-то ми. И когато отидохмы при
рабъ-ти отца ми, приказахмы му думы-
25 тъ на мой-тъ господарь. "А отецъ нашъ
рече: Идѣте пакъ, та купѣте за насъ
26 малко хранѣ. И рекохмы: Не можемъ
да слѣземъ: ако най младый-тъ ни братъ
е съ насъ, тогазъ ще слѣземъ; зашто
не можемъ да видимъ лице-то на чело-
вѣкъ-тъ, ако не е съ насъ най младый-
27 тъ ни братъ. И рабъ-тъ ти отецъ ми ре-
че ни: Вы знаете че "два сына ми роди
28 жена ми: И единый-тъ излѣзе отъ мене,
и рѣкохъ: "Извѣстно раскъса ся отъ
29 звѣрь; и не видѣхъ го до нынѣ. "И ако
земете и тогози отъ лице-то ми и му ся
случи злощастіе, ще сведете сѣдинѣ-тъхъ
30 ми съсѣ скѣрбъ въ гробъ-тъ. А сега ко-
гато отидѣхъ при рабъ-тъ ти отца ми, и
дѣте-то не е съ насъ, (понеже "душа-та
31 му е свѣрзана съ неговѣхъ-тъ душѣхъ), Ка-
то види че дѣте-то нѣма, ще умре; и ра-
би-тъ ти ще сведѣтъ сѣдинѣ-тъхъ на рабъ-
тъ ти отца ни съсѣ скѣрбъ въ гробъ-тъ.
32 Зашто рабъ-тъ ти станѣхъ порѣчникъ
на отца си за дѣте-то, и рѣкохъ: "Ако
ти го не доведѣхъ, тогазъ ще бждѣхъ вино-
33 вать на отца си навсегда. А сега молѣхъ
ти ся, да рѣстане рабъ-тъ ти вмѣсто дѣ-
те-то рабъ господарю моему, а дѣте-то
да възлѣзе съ братія-та си. Зашто какъ
34 да възлѣзѣхъ при отца си, ако дѣте-то не е
съ мене? да не видѣхъ зло-то, което "ще
намѣри отца ми.

ѿ Гл. 45; 22.

а Гл. 43; 21.

б Гл. 31; 32.

в Гл. 37; 29, 34. Числ. 14; 6.

2 Цар. 1; 11.

а Гл. 37; 7.

б Ст. 9.

в Прит. 17; 15.

г Гл. 18; 30, 32. Исх. 32; 22.

з Гл. 37; 8.

и Гл. 42; 15, 20.

і Гл. 43; 3, 5.

к Гл. 43; 2.

л Гл. 46; 19.

м Гл. 37; 33.

н Гл. 42; 36, 38.

о 1 Цар. 18; 1.

п Гл. 43; 9.

р Исх. 32; 32.